

Sygn. akt I C 1808/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31. marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kuriata

Protokolant: sekr. Ewelina Szczepuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31. marca 2016 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) Banku S.A. we W.

przeciwko D. S., M. G. i P. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej (...) Bank S.A. we W. na rzecz pozwanych D. S., M. G. i P. S., solidarnie 2417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank SA we W. w dniu 3. czerwca 2015 roku wniosła o zasądzenie od pozwanych D. S., M. G. i P. S. solidarnie 25609,05 zł z odsetkami umownymi od kwoty 15823,05 złotych od dnia 18. maja 2015 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. Uzasadniając żądanie wskazała, że w dniu 14. lipca 2006 roku E. S. (2) – spadkodawca pozwanych, zawarł umowę o kredyt gotówkowy, który nie został spłacony, zaś pozwani, po śmierci kredytobiorcy, mimo nabycia spadku po nim i mimo wezwań do spłaty zadłużenia, nie uczynili tego.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, pozwani powołali się na brak wiedzy od zaciągniętym przez spadkodawcę kredycie oraz na swoją trudną sytuację majątkową. Następnie pełnomocnik pozwanych zażądał oddalenia powództwa oraz zasądzenia od strony powodowej na rzecz pozwanych solidarnie kosztów procesu. W uzasadnieniu podniósł zarzut przedawnienia, argumentując, że trzyletni termin mający zastosowanie w przedmiotowej sprawie, rozpoczął swój bieg najpóźniej z chwilą wymagalności ostatniej raty zwrotu udzielonej pożyczki, z zatem od dnia 14. lipca 2010 roku.

Sąd ustalił:

W dniu 14. lipca 2006 roku pomiędzy (...) Bank SA we W. a E. S. (2) doszło do zawarcia umowy pożyczki nr (...) w kwocie 18640,94 zł. Zgodnie z umową pożyczka miała zostać zwrócona w 48 miesięcznych ratach, zaś termin płatności ostatniej raty przypadał na dzień 14. lipca 2010 roku.

(dowód:

- umowa pożyczki i harmonogram spłat – karta 7 – 13).

Spadek po pożyczkobiorcy E. S. (2) nabyli pozwani, każdy po 1/3 części spadku.

(dowód:

- postanowienie SR w Kłodzku z dnia 13. marca 2013 roku – karta 14).

Sąd zważył:

Wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności sprawy sąd ustalił na podstawie dokumentów przedstawionych przez stronę powodową, z których wynika istnienie zobowiązania oraz legitymacja bierna po stronie pozwanych. Jednocześnie w oparciu o te dowody jednoznacznie ustalić należało zasadność podniesionego przez pełnomocnika pozwanych zarzutu przedawnienia dochodzonej wierzytelności.

Skoro więc istotnie wymagalność roszczenia strony powodowej nastąpiła najpóźniej z upływem terminu spłaty ostatniej raty udzielonej pożyczki, a zatem w dniu 15. lipca 2010 roku, zaś w sprawie z uwagi na związanie dochodzonego roszczenia z prowadzeniem działalności gospodarczej przez stronę powodową ma zastosowanie trzyletni termin określony w przepisie art. 118 k.c., dochodzone roszczenie uległo przedawnieniu w dniu 15. lipca 2013 roku. Oznacza to, że pozwani mogli skutecznie uchylić się do zaspokojenia roszczenia strony powodowej, dochodzonego pozwem złożonym dopiero w dniu 3. czerwca 2015 roku.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten na gruncie postępowania cywilnego znajduje instrumentalne dopełnienie w artykule 232 k.p.c. stanowiącym, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Oznacza to, że strona powodowa, nawet jeśli nie w samym pozwie (co nie wydaje się niezasadne zważywszy na termin wymagalności dochodzonego roszczenia), to najpóźniej w piśmie procesowym, stanowiącym odpowiedź na pismo, w którym podniesiony został zarzut przedawnienia, powinna z własnej inicjatywy podjąć akcję procesową przeciwko zasadności takiego zarzutu, wykazując fakty dowodzące przerwaniu biegu przedawnienia. W przedmiotowej sprawie jednak strona powodowa po doręczeniu jej pisma pełnomocnika pozwanych zawierającego zarzut obronny oparty na przedawnieniu, pozostała całkowicie bierna.

W tej sytuacji sąd oddalił żądanie pozwu. Konsekwencją przegranego przez stronę powodową procesu jest konieczność zwrotu pozwanym kosztów wywołanych pozwem, o czym orzeczono w punkcie II wyroku.